



**HỘI ÁI HỮU NGUYỄN ĐÌNH CHIỂU & LÊ NGỌC HÂN MỸ THO**

9107 Palm Ct, Cypress, CA 90630-USA

Điện thoại: 714-458-0620

Website: <http://ndclnhamcali.org/>

Email: [hadoebp7@yahoo.com](mailto:hadoebp7@yahoo.com)

**ĐIỂM HẸN MÙA THU**

**Chung Bích Phượng**

Đại Hội NDC/LNH/MyTho 28 tháng 9 năm 2008 đã thành công mỹ mãn, vì là điểm hẹn của hàng trăm tâm hồn đồng điệu hướng về trường cũ tình xưa NDC/LNH và thành phố Mỹ Tho thân yêu. Tất cả những nụ cười và những bước chân đã dừng lại dưới khung trời thu tím và mở ra một trang kỷ niệm mới. Hơn một tháng trôi qua từ sau ngày Đại Hội, giờ đây tôi đang ngồi trên một chuyến bay xa, không phải lo nghĩ về công việc trong 2 tuần, nên thật là hạnh phúc khi nhớ lại và viết xuống những suy nghĩ của mình về ngày vui này. Tôi hình dung lại ở chân trời vừa thoáng hiện ngăn ngùi trong 3 tiếng đồng hồ, đã có một sinh hoạt thân tình hiện ra với những khuôn mặt, tiếng nói cười xôn xao của nhiều Thầy Cô, Cựu Học Sinh và đồng hương thân hữu Mỹ Tho, xen lẫn với tiếng hát, tiếng đàn và tiếng đập của hàng trăm trái tim xúc cảm...

Từ 10 giờ sáng, anh Hiếu, anh Nở, anh Hiền cùng với anh Vĩnh, nhạc sĩ Quốc Toàn đã có mặt để dàn dựng sân khấu, banners, bàn thờ. Chị Xuân Hương, chị Trung, chị Vân / anh Minh, chị Thy Dung, chị Bích Liên, chị Thanh Bạch (đến từ Pháp), Kim Oanh (đến từ WA), chị Hoa & cháu gái Khánh Vân, chị Phương Quế, chị Thái cùng nhau đặt bàn ghi danh, niên liễm, chào hỏi và đưa khách vào bàn. Các chị dù bận rộn nhưng lâu lâu lại kê vai nhau chụp hình kỷ niệm cùng các thân hữu, ... Thầy Phạm Văn An, Thầy Huỳnh Chiếu Đăng, anh Trần Văn Tráng năm nay rất chịu khó cực nhọc, chụp hình thật nhiều, đến

từng bàn, từng người để chụp vì không muốn người khách nào bị thiếu sót. Hình ảnh Cô Ngọc Hường dịu hiền trong chiếc áo dài trắng muôn thuở phụ giúp ban tiếp tân, đã nâng cao tinh thần các anh chị ban Chấp Hành NDC/LNH và các cựu học sinh khác. Năm nay, Cô Hiệp cùng với Thầy Dương Ngọc Sum cũng ghé dự tiệc. Thầy Sum đã cùng với các anh chị Liên Trường (gồm 16 trường) dưới sự điều hợp của anh Mai (Tổng Thư Ký của Liên Trường) đã đồng ca tặng Hội nhạc phẩm “Hè Về” rất hay và duyên dáng. Cô Trương Thị Mai lúc nào cũng nhanh nhẹn và cởi mở với các đồng nghiệp và học trò cũ. Hàng năm, Cô Mai tuy ở miền Bắc California, nhưng lúc nào cũng quan tâm và tham dự để ủng hộ tinh thần ban tổ chức Nam California. Với dáng người dong dong cao, Cô Mai luôn toát ra vẻ tự tin vào “đám” học trò xưa và Cô luôn có phong thái của một bậc “sư mẫu”.



**Ban Cố Vấn và Ban Chấp Hành**

Thầy Trần Quang Minh – người sáng lập Hội- năm nay “xuống núi” chung vui trong ngày Đại Hội. Có lẽ mọi tổ chức Hội Ngộ nào cũng đạt những điều vui vẻ, tốt đẹp, nhưng đồng thời cũng có vài điểm chưa hoàn hảo, nên sau buổi tiệc

tôi hỏi ý kiến và Thầy góp ý ngay, cho tôi biết những điều hài lòng và vài điểm thiếu sót để rút kinh nghiệm cho năm tới. Nhìn chung, Thầy Minh rất hãnh diện về sự gìn giữ và phát triển của Hội nhà. Thầy Tô Văn Lai năm nào cũng yểm trợ chương trình văn nghệ với những ca sĩ của Trung Tâm Paris by Night. Trước ngày 28 tháng 9, dù bận lo chương trình Đại Nhạc Hội kỷ niệm 25 năm, nhưng Thầy Lai vẫn giúp Hội bằng cách cho đọc quảng cáo về Ngày Hẹn Mặt trong chương trình Nhạc hàng tuần của Trung Tâm Thúy Nga đồng thời, Thầy dành thời giờ để lên “talkshow” giới thiệu ngày Hẹn Mặt, và còn tặng CD cho Hội làm quà. Nhờ Thầy, Ca sĩ Mai

Thiên Vân đã vui vẻ nhận hát giúp cho Hội mà không đi show ngày 28 tháng 9, và sau khi cô hát xong, tiếng vỗ tay đã vang dội nhà hàng. Ngoài ca sĩ Mai Thiên Vân ngọt ngào giọng hát quê hương, còn có Phương Thùy trẻ trung sống động, ca sĩ Như Mai với giọng hát trữ tình thánh thót, và những nét đa dạng của bé Đan Vy mềm mại ẻo lả trong điệu múa cao nguyên, chị Kim Hoa ru hồn khách bằng giọng ngâm thơ, chị Kim Liên & các bạn hân hoan trong tà áo dài kiều sa, quyến rũ.

Đặc biệt là ca sĩ Trung Chinh – một cựu học sinh NDC- đã thành danh trước năm 1975, nhưng hiện giờ tên tuổi anh vẫn còn sáng ngời khiến cho Hội hãnh diện lây. Anh không bao giờ ngại ngừng bước lên sân khấu để hát trong những chương trình văn nghệ của Hội hay Đại Diện cho Hội. Năm nay, anh chị Trung Chinh đã cùng với anh chị Liêm và anh chị Thọ nhận vé bán dùm.

Bác Sĩ Trung Chinh lại còn thu xếp giờ khám bệnh tại phòng mạch để lên talkshow giới thiệu về ngày Đại Hội. Anh chị Trần Đắc Thọ năm nay đóng góp tích cực, dù Pharmacy bận rộn, Dược Sĩ Thọ cũng dành thời giờ bào chế thuốc để check email, liên lạc bán vé, mời bạn bè... Nói đến anh chị Luật Sư Đỗ Hiếu Liêm thì kinh nghiệm 10 năm làm Hội Trưởng Mỹ Tho đã giúp cho anh quên hết mệt nhọc trong việc phụ lo tổ chức Đại Hội với chúng tôi. Ngoài vai trò cố vấn, anh Liêm và chị đã giúp Hội bán vé, ủng hộ tài chánh, cho quà tặng khách, cho mượn phòng họp, dành một khoảng thời gian trong chương trình Hội Luận Luật Pháp của Anh trên Radio, để cùng với Thầy Lai, anh Trung Chinh, anh Vĩnh, Bích Phượng thực hiện talkshow “trước và sau” Đại Hội 2008. Anh Liêm chẳng những có lòng với Hội, mà còn có tâm nguyện sâu sắc về việc duy trì và lưu truyền văn hóa VN cho thế hệ con cháu qua việc ủng hộ nghiên cứu, sưu tầm tài liệu, bài vở cho đặc san NDC/LNH hay Đặc san Tiền Giang/ Hậu Giang.... Ông Bà Bác Sĩ Lâm Chánh Lý dù ở thật xa nhưng năm nào cũng về dự. Thầy Cô Dương Minh Kính, rất nhiệt tình lúc nào cũng sốt sắng đến với Hội.



Vĩnh, Bích Phượng (hàng đứng), Thầy Minh, Phu Quân Cô Hương và Thầy Lai

Về Đại Hội 2008 năm nay, những vị Giáo Sư bạn không đến được nhưng vẫn có lòng hỏi thăm như: GS Tiến Sĩ Nguyễn Thanh Liêm, GS Phạm Mạnh Cường, Cô Nguyễn Thị Hương, Thầy Phan Chừng Thanh....

Năm nay, Hội được nhiều quà tặng cho khách. Hội rất cảm ơn Thầy Hoàng Phùng Miên tặng hơn trăm quyển sách, Nhà văn Trần Văn Chi tặng hơn 30 quyển, Luật Sư Đỗ Hiếu Liêm tặng 100 chai rượu vang, Thầy Tô Văn Lai tặng nhiều CD, chị Thy

Dung tặng sách học tiếng Anh có kèm audio book, Select Shoes tặng giày, Chủ nhân Saigon City Market Place tặng nhiều thùng mì, chị Karen tặng hoa, tiệm Mỹ Hiệp ủng hộ tiền... Đặc biệt trong Đại Hội 2008, quý Thầy Cô được các Cựu Học Sinh tặng hoa. Các anh chị Cựu Học Sinh về từ các nước khác như Úc, Pháp, Đức, Nepal, VN, Canada, Na Uy cũng

được mời lên tặng quà. Các anh chị đã trải qua một đoạn đường dài để đến họp mặt trong 3 tiếng đồng hồ ngắn ngủi, nên ai cũng tiếc nuối khi tiệc tan và để nghị nên có một Đại Hội Thế Giới khiến tôi rất cảm động và có lẽ phải chờ ý kiến của các Hội Trưởng các nước... Khi tôi thấy chị Bình (từ Úc) mà ước gì Cô Hiệu Trưởng Diệu Thông có mặt. Hy vọng năm tới, chị Bình hoặc anh chị nào bên Úc đưa Cô sang dự Đại Hội, vì khi nói chuyện với Cô qua điện thoại, Cô nói là rất mong gặp các Cựu Giáo Sư và Cựu Học Sinh hai trường để thỏa lòng thương nhớ, nhưng sợ đi máy bay một mình. Cảm ơn chị Oanh (từ Đức) sau Đại Hội đều gửi thư cho chị Thanh Giang để bày tỏ lòng cảm ơn ban tổ chức, và hỏi thăm.

Ngoài ra, còn nhiều, thật nhiều những Anh Chị từ xa về hoặc ngay tại vùng Little Saigon đã luôn luôn có mặt hoặc âm thầm giúp đỡ cho Hội.

Một điều kỳ thú trong Đại Hội, chúng tôi được quen 2 người bạn mới – anh Stanley Hưng và anh Nguyễn Dũng Tiến. Được biết anh Hưng từng là Hội Trưởng Mỹ Tho ở Los Angeles (khoảng 500 hội viên người Hoa), anh đang là Giám Đốc Thương Mãi cho

công ty Rose Hill (lo việc hậu sự cho người Việt và người Hoa), anh Hưng nói là anh rất hân hạnh đến với Hội và sẵn sàng giúp đỡ những ai ở Mỹ Tho cần dịch vụ này, nhất là những ai nghèo không tiền mua đất khi năm xuống. Còn anh Dũng Tiến tôi đã nghe tên nhưng hôm Đại Hội mới gặp anh, có người gọi anh là nhà văn, nhưng cụ thể, công việc hàng ngày của anh mà ai cũng biết là chủ nhân Vườn hoa Mimosa, và trong buổi tiệc, anh Nguyễn Dũng Tiến đã tặng cho Hội một cây Ngọc Lan trị giá 650 mỹ kim cho buổi rút thăm giải độc đắc, và anh chị Nở là người may mắn nhận món quà này. Sau Đại Hội, anh Dũng Tiến có gọi cho tôi và nói rằng “chưa thấy Hội nào dễ thương bằng Hội NDC/LNH/Mỹ Tho vì anh đã từng tham dự rất nhiều Hội Đoàn khác”. Anh Dũng Tiến cũng hơn hờ báo cho tôi biết là anh đã tình cờ gặp ‘cố nhân’ trong ngày Đại Hội. Đây là người bạn, người anh thọ ơn khoảng 40 năm về trước mà từ lúc sang Mỹ anh đã bỏ công sức đi tìm khắp nơi....Khi nói chuyện qua điện thoại, tôi có thể cảm được niềm xúc động của anh thật lớn vì anh ca ngợi và cảm ơn Hội rồi rít...

Kính thưa quý Th ày Cô và quý Anh Chị, không phải chỉ có nhà thơ DTL mới thốt lên “tôi hiểu vì sao chim gọi nhau”, mà là chúng ta, những con chim lạc bầy, gọi nhau tìm đến nhau trong mùa thu xa xứ, để hiểu và sưởi ấm nhau bằng tình thân, tình Th ày trò, tình bạn hữu, tình đồng hương, tình người...chúng ta đã bước về một điểm hẹn để tay bắt mặt mừng, vỗ vỗ, ôm nhau mà cười mà khóc, cùng lắng nghe tâm sự qua tiếng nói, tiếng hát, tiếng đàn, để xem ai còn ai mất, ai tóc điểm thêm sương, chân run tay mỏi....rồi lại chia tay, lại bay về nơi xuất phát với tâm trạng bênh bồng, nhớ nhớ thương thương, khi ẩn khi hiện trong đời thường. Tôi nhìn ra cửa sổ máy bay, ngoài kia là một “biển mây” không nắm được, nhưng cũng là hình ảnh một buổi chiều lằng lằng nghĩ về một kỷ niệm với Thầy Cô, anh chị cùng trường, cùng thành phố Mỹ Tho. Cảm ơn Thầy Minh, Thầy Đăng, anh Minh, anh Vĩnh, Anh Tráng đã thành lập website [www.ndclnhamcali.org](http://www.ndclnhamcali.org) , để giữ lại hình ảnh kỷ niệm của những lần họp mặt và làm nhịp cầu liên lạc tình thân bốn phương. Cảm ơn Ban Cố Vấn,

Ban Chấp Hành và các anh chị đại diện vùng và tiểu bang đã giúp ban tổ chức Nam California phổ biến tin tức, thông báo và tham dự...Cảm ơn “chúng ta” đã nghĩ và đến với nhau...Tôi hy vọng năm tới 2009, quý Thầy Cô, anh chị em sẽ lại đến “Điểm hẹn mùa thu” và cứ như thế mỗi năm cho đến ngày cuối đời...

## Bạn cũ Trường Xưa

**Trương Thị Mai**

Trong những năm gần đây mỗi năm tôi đều tham dự ngày đại hội Nguyễn Đình Chiểu – Lê Ngọc Hân ở Nam Cali để có dịp gặp lại một ít bạn bè cũ đã từng học chung với nhau từ hơn nửa thế kỷ trước. Vào lứa tuổi thất thập cổ lai hy, chúng tôi còn được cơ hội gặp lại nhau, còn thấy mặt nhau, còn nhớ lại chuyện cũ để chia sẻ với nhau những kỷ niệm xưa quả thật là điều hết sức quý giá. Chúng tôi phải cảm ơn hội NDC-LNH và hội đồng hương Mỹ Tho đã có nhiều cố gắng để tạo cho chúng tôi có được cơ hội gặp gỡ quý báu đó.

Mỗi năm gặp nhau một lần nghe tưởng dễ lắm nhưng thật sự đối với chúng tôi không phải dễ dàng gì. Chúng tôi chỉ còn có khoảng mười anh chị em, mà mỗi người ở một nơi, xa xôi ngàn vạn dặm, lại bận bịu đủ thứ công việc cho đời sống rất

bận rộn vất vả trên đất nước Hoa Kỳ này. Rủ được cho đủ cả bọn mười anh chị em, cho được một bàn, về tận Nam Cali trong cùng một ngày, không phải là chuyện giản dị, suôn sẻ. Chúng tôi phải liên lạc với nhau trước ngày đại hội khá lâu. Qua điện thoại, chúng tôi phải hẹn hò nhau, sắp đặt với nhau, rủ rê nhau, thuyết phục nhau, kèn cựa đủ thứ mới có được một ngày sum họp. Tiền di chuyển, tiền ăn, tiền ở, kẻ đón, người đưa giùm, nhất là cho những người từ bên phía Đại Tây Dương bay qua Thái Bình Dương, hay cho những người từ Bắc xuống Nam, thật không dễ dàng cho thời gian và túi tiền eo hẹp của bọn thất thập cổ lai hy này. Thế nhưng rồi chúng tôi cũng vẫn cố vượt qua mọi khó khăn, mọi trở lực để gặp nhau



Các CHS, Nở, Xuân Hương, Trung và LS Liêm

cho bằng được dù chỉ gặp nhau trong mấy tiếng đồng hồ mà hơn phân nửa thì giờ là phải dành cho những nghi thức đủ thứ và cho chương trình văn nghệ của buổi lễ. Giữa không khí nhộn nhịp của gần

năm trăm người đến từ khắp nơi, chúng tôi chỉ có vồn vẹn được mười người. Không khỏi cảm thấy ít nhiều bơ vơ giữa thế giới NDC-LNH rộng lớn. Chỉ trong một bàn gọn này thôi mới có những người có

cùng một quãng đời dưới mái trường cũ còn mang tên Collège Le Myre de Vilers, mở cửa ra đường Avenue d'Ariès, của thành phố Mỹ Tho một thuở xa xưa nào. Anh Thọ, anh Thế, anh Út, anh Tấn, anh Lý, anh Liêm (lại vắng mặt hôm nay vì bận bên hội Lãng Ông), anh Nhân, chị Thọ, chúng mình những người còn sót lại của những năm cuối cùng của thập niên 1940 sang đầu thập niên 1950, cái thời có cả một năm bãi khoá bởi vụ Trần Văn Ôn ở Petrus Ký. Các anh cũng như Mai, mình vẫn còn nhớ mái trường Collège Le Myre de Vilers chuyển sang Lycée Nguyễn Đình Chiểu của chúng mình. Le Myre de

Vilers! Nghe thân thương làm sao! Nhưng cũng buồn làm sao! Mình không nhớ ơn hay thương tưởng gì cái ông Tây, Thống Đốc dân sự đầu tiên của Nam Kỳ mang tên Le Myre de Vilers. Nhưng mà mình thương tiếc hình bóng một ngôi trường của cái thời mình đi học ở đó. Cái tên đó thân thương vì nó mang trong cái âm thanh quen thuộc đó cả một quá khứ, cả một dĩ vãng vui buồn của thời học trò trung học của mình mà như một người bạn của chúng mình, anh Nguyễn Thanh Liêm, có lần đã nói: "Ai cũng có những ngày vui, những kỷ niệm đẹp của tuổi học trò. Với tôi thì ngày vui không có bao nhiêu mặc dầu kỷ niệm thì thật có rất nhiều, và tuổi học trò

của tôi đáng kể nhất là khoảng đời trung học chứ không phải tiểu học hay đại học. Quá trình học vẫn tạo nên con người của tôi là quá trình tiếp nhận ở những năm trung học. . .".

Le Myre de Vilers hồi đó chỉ bằng một phần của trường Nguyễn Đình Chiểu sau này. Trường chỉ có hai dãy cũ, công chính mở ra Avenue d'Ariès, tức là đường Lê Lợi bây giờ. Tuy đã có các lớp Seconde và Première (Đệ Tam và Đệ Nhị) nhưng lúc này chưa được cải danh thành trường Đệ Nhị Cấp (Lycée) mà vẫn còn xem như trường Đệ Nhất Cấp (Collège) theo hệ thống cũ của Pháp. Sang đầu thập niên 1950 trường mới

được cải danh thành Lycée Nguyễn Đình Chiểu (tức là Trung Học Đệ Nhị Cấp). Hồi này trường chỉ có 29 lớp: 16 lớp Cao Đẳng Tiểu Học (Primaire Supérieure), 8 lớp Đệ Nhất Cấp Moderne, và 5 lớp Đệ Nhị Cấp (Seconde và Première). Trường ở ngay trung tâm thành phố, chỉ cách nhà lồng Chợ Mỹ Tho chừng ba trăm thước. Con đường ngắn đăm ngay công trường là đường Le Myre de Vilers mà sau này chính quyền đã cho mở rộng ra để làm bến xe đò. Thành ra trường nằm ngay chỗ phồn hoa đô hội, chứ không được ở nơi riêng biệt vắng vẻ với không khí trang nghiêm của

một cơ sở học đường hay kinh viện. Tuy cũ kỹ nhưng trường được cái may là không bị tàn phá bởi chiến tranh, và cũng không bị cắt xén phòng ốc hay đất đai cho các cơ quan khác. Mỹ Tho chỉ cách Sài Gòn có 72 km. Ở đây hồi khoảng 1945 chúng tôi có thể nghe tiếng bom nổ ở Sài Gòn, nhưng Mỹ Tho chưa bị bom bao giờ mặc dù chúng mình vẫn nghe tiếng ốc hụ (còi báo động) và vẫn bị bắt buộc phải xuống hầm trú ẩn mỗi lần có phi cơ đồng minh vào không phận Nam Việt. Nằm trong thành phố Mỹ Tho, trường Le Myre de Vilers được an toàn, không phải chạy giặc nhiều lần khoảng 1945-46 như trường Petrus Ký. Trường Le Myre de Vilers thời chúng



*Gia đình BS Lâm Chánh Lý, DS Thọ & Phần và Cô Trương Thị Mai*



*Các CHS Thu, Chánh, Thâm, Vinh (hàng ngồi), Rắc, Út, Tráng (hàng đứng)*

mình học còn là trường hỗn hợp, có cả nam lẫn nữ sinh. [Tuy nhiên các nhà giáo dục nước mình vẫn có khuynh hướng tách rời học sinh nam nữ khi điều kiện cho phép. Ở Le Myre de Vilers chẳng hạn, tuy còn là trường hỗn hợp nhưng khi điều kiện cho phép thì trường cho nam sinh vào một lớp riêng. Niên khóa 1951-52, lớp Seconde Moderne III của trường Le Myre de Vilers chỉ có nam sinh không mà thôi].

“Lớp hỗn hợp thấy có vẻ tiến bộ hơn là lớp tách rời nam nữ vì nó thể hiện tinh thần bình đẳng, hội nhập, không kỳ thị giữa hai giới trong khi tách rời nam nữ thì có vẻ cổ xưa, lỗi thời theo kiểu “nam nữ thọ thọ bất thân” của nhà nho. Thật ra không hẳn như vậy đâu. Những khám phá mới trong tâm sinh lý học cũng như kinh nghiệm thu lượm được từ những trường hỗn hợp Mỹ gần đây cho thấy: có sự khác biệt căn bản trong cấu trúc tâm sinh lý giữa nam giới và nữ giới, con gái phát triển tâm lý sớm hơn con trai, thông minh nhanh nhẹn hơn con trai trong một số lãnh vực như ngôn ngữ, như thích ứng với hoàn cảnh mới. Sự khác biệt này có thể gây tai hại cho một số không ít những nam sinh cùng lứa tuổi và cùng học chung với nữ sinh. Tự ái, xấu hổ, bực tức, mặc cảm có thể nảy sinh trong tâm lý nam sinh và từ đó có thể đưa đến thái độ tiêu cực, bỏ học, hay có những phản ứng bất lợi khác. Kinh nghiệm trường hỗn hợp Mỹ ngày nay cho thấy nhiều thất bại của nam sinh hơn nữ sinh và do đó họ cũng đang có xu hướng muốn tách rời nam nữ như ở Việt Nam trước kia vậy. Nếu bạn là giáo sư, bạn sẽ thấy bạn dạy dễ dàng hơn, và có thể có hiệu quả hơn trong lớp thuần nam hay thuần nữ, và thấy khó khăn hơn đối với lớp hỗn hợp”.

Mặc cho những nhà tâm lý giáo dục muốn nghĩ thế nào thì nghĩ, riêng mình thì những lớp học hỗn hợp gây cho mình nhiều thích thú hơn bởi sự khác biệt về giới tính cũng như sự khác biệt tâm lý do giới tính giúp người ta thấy cuộc đời phong phú hơn. Các nhí nhánh, xí xọn của bọn con gái chắc sẽ làm các anh vui, và ngược lại cái tính con khỉ, phá phách của các anh không thể không làm bọn con gái vừa bực mình vừa thích thú ngầm. Thật ra con gái ở thời này, vẫn còn nhiều rụt rè, còn đóng kín trong khuôn phép lễ nghi của xã hội xưa. Cho nên dù là

nam nữ học chung, có cơ hội gần nhau, biết nhau, nhưng những mối tình thơ mộng, lãng mạn, không thấy xảy ra. Cũng có vài chị thuộc hàng người đẹp, bỏ đi lấy chồng khi chưa tròn trung học, nhưng ý trung nhân của các chị là những chàng trai từ xa tới chứ không phải là những bạn bè cùng chung lớp chung trường. Những chiếc áo bà ba duyên dáng, những mái tóc kẹp buông dài theo sóng lưng, những đôi guốc e ấp dưới những ống quần sa ten dài lóng lánh không biết có gây chút xúc động nào cho các anh chẳng? Hoạ hoàng lắm mới nghe nói có một bức thư tình gửi đi mà chẳng có hồi âm. Riêng bọn con gái chúng tôi thì phần đông chỉ quây quần trong đám con gái với nhau, không dám nhìn các anh, không dám để ý đến các anh, còn nói gì đến chuyện yêu thầm nhớ trộm. Chỉ những ngày gần Tết mới có cơ hội tiệc tùng với nhau trong lớp để mừng xuân, mừng thầy, mừng bạn. Rồi thì cuối năm chia tay nhau với chút niềm vương vấn, một chút luyến lưu, một ít cái buồn mông lung để tiễn biệt nhau, không hẹn còn gặp lại. Tất cả những phút giây vui buồn đó đã tích lũy thành kho kỷ niệm. Những kỷ niệm sống mãi trong lòng người dù nó có bị bao lần vùi dập với thời gian.



*Các CHS Collège Le Myre de Vilers*

Kỷ luật còn khá chặt chẽ ở trường. Các biện pháp trừng phạt ở trung học thường là cấm túc, và nặng hơn thì ra hội đồng kỷ luật chứ không có những hình phạt thể xác như ở Tiểu học. Tuy nhiên cũng có một vài trường hợp ngoại lệ. Có một lần ở lớp Deuxième Année, trường Le Myre de Vilers, một giáo sư đã tát cho một nam sinh (trong một lớp hỗn hợp) luôn 4 cái tát tay thật mạnh. Tôi còn nhớ thấy rõ nét mặt giận dữ, đỏ rần, hai tay run run của vị giáo sư này. Đây chính là trường hợp ngoại lệ, ít khi xảy ra. Phần đông các giáo sư đều biết là nóng giận, đánh đập cho đã cơn giận không phải là biện pháp hữu hiệu về phương diện sư phạm. Cũng ở Le Myre de Vilers, niên khóa 1950-51, một bạn học sinh lớp Troisième Année đã xé bài làm của mình ngay trước mặt giáo sư và cả lớp học sinh. Học sinh này không bị tát tay nhưng bị đưa ra hội đồng kỷ luật và bị đuổi học vĩnh viễn. Kỷ luật thì như vậy nhưng trường Le Myre de Vilers vẫn có cái không khí thoải mái vui vẻ của nó. Ở Le



Myre de Vilers vào thời của chúng mình ít khi học sinh thầy ông hiệu trưởng xuất hiện, chỉ có mấy thầy giám thị và các giáo sư dạy lớp. Lâu lâu mới thấy thầy hiệu trưởng, lúc này là thầy Trục, và tổng giám thị là thầy Vạn. Thầy Trục có dáng điệu vui vẻ, dễ dãi, trong khi thầy Vạn thì tuy ốm yếu nhưng oai nghiêm, khó khăn hơn. Thầy mình bây giờ chẳng còn ai ở trên đời. Thầy Định, thầy Lược, thầy Hồ, thầy Nguyên, thầy Tài, thầy Cấp, thầy Dur, thầy Tràng, thầy Át, thầy Nghĩa. . . ôi, người xưa đâu? Trường xưa, thầy cũ, bạn bè thuở nào, những ngày xưa thân ái. . . nhắc lại thấy buồn làm sao!

Bạn bè cũ chẳng còn được mấy người. . .nhưng kỷ niệm xưa về trường mình, về lớp mình thì vẫn đây ắp trong lòng. Những ngày tháng còn lại trên đời cũng chẳng có bao nhiêu. Mong các anh chị còn mạnh khỏe để mỗi năm còn cố gắng đến với Ngày hội ngộ NĐC-LNH để còn cơ hội nhìn thấy nhau, cùng nhớ lại những ngày thân ái cũ. Trường xưa bạn cũ là đây!

# Tháng Chín - Mùa Thu

**Trần Thanh Giang**

*“Hoa phượng rơi đón mùa thu tới, màu lưu luyến nhớ quá thu ơi, ngàn phượng rơi bay vương tóc tôi”. Vâng , tháng chín , mùa thu. Trời bắt đầu trở gió , lá sắp sửa đổi màu. Những hoa phượng bắt đầu rơi rụng.*

Bích Liên , tà áo trắng với nhiều cánh phượng bay trên áo Liên trong ngày Đại hội vừa qua đã làm mình bỗng nhớ về khung trời cũ, Mỹ Tho và hai ngôi trường Nguyễn Đình Chiểu Lê Ngọc Hân, mà tên gọi đã gắn liền với một phần đời chúng ta , như là một định mệnh . Vâng, hồi xưa, trong khuôn viên trường Nữ Trung học LNH, khi những cánh phượng đỏ trải đầy sân, và khi từng ngọn gió thu hiu hiu trở về, thì lúc

đó các nữ sinh cũng lần lượt trở lại trường sau ba tháng hè rong chơi thỏa thích.

Như thông lệ hàng năm, năm nay Hội Ái Hữu Nguyễn Đình Chiểu Lê Ngọc Hân và hội Đồng Hương Mỹ Tho miền Nam Cali tổ chức họp mặt để hâm nóng lại tình đồng môn và đồng hương nơi xứ người. Trong không khí tung bừng trở - lại - trường - xưa , về - quê - cũ , ngày 28 tháng 9 - 2008 vừa qua, đám học sinh chúng tôi quay tụ về đây như trong buổi tựu trường , xúm xít bên Thầy Cô và các đồng hương thân kính ; cùng gặp nhau để tìm lại chút hương xưa , mảnh đất Mỹ Tho hiền hòa, dòng Bảo Định uốn khúc , bến Lạc Hồng nên thơ ghe thuyền xuôi ngược , và hai ngôi trường chỉ còn trong trí nhớ .

Nơi họp mặt là một trong những nhà hàng nhiều năm trước đây chúng tôi vẫn đến, Paracel Seafood Restaurant, nằm ngang trên đường Brookhurt , giữa lòng Little Sài Gòn.

Thật là niềm vui lớn, khi tất cả quan khách tham dự rất đông đảo, trên ba trăm người , gồm đại diện Hội Liên Trường, đại diện các Hội bạn, quý cô bác anh chị đồng hương Mỹ Tho, quý Thầy Cô, gia đình các anh chị cựu học sinh hai trường Nguyễn Đình Chiểu Lê Ngọc Hân và rất đông thân hữu xa gần. Cảm động nhất là chị Trương Thị Mai, cựu Hiệu Trưởng trường Nữ Tiểu Học Mỹ Tho đang cư ngụ tại Oakland, Bắc California. Trước ngày họp mặt, tôi email gửi thiệp mời, rồi gọi điện thoại cho chị , chị

hăng hái sốt sắng nhận lời ngay và mời thêm mười ba anh chị bạn của chị cùng đến dự. Chị Mai tuổi ngoại thất tuần, dáng dấp thông dong, khỏe mạnh, luôn nở nụ cười trên môi , và đặc biệt trong cách nói chuyện lúc nào cũng lạc quan , ân cần, niềm nở . Tôi rất thương kính chị. Anh bác sĩ Lâm Chánh Lý, trước 1975 làm việc nơi Bệnh viện Ba Dã Chiến Mỹ Tho, là bạn thân với gia đình chị Mai, hầu như năm nào cũng có mặt,

không ngại đường xa, từ tiểu bang Florida đến . Anh Chị Lý luôn là những vị Mạnh Thường Quân của Hội, sẵn sàng ủng hộ Hội . Trong số các Thầy Cô, có sự hiện diện của Thầy Huỳnh Chiểu Đăng, Thầy Tô Văn Lai, Thầy Phạm Văn An, Thầy Dương Minh



Các CHS Nhơn, Tiết, Giang, Bach, Thái và Bình

Kính , Cô Huỳnh Thị Ngọc Hường v.v... Năm nay đặc biệt Thầy Trần Quang Minh đến tham dự . Tôi nghĩ là còn nhiều Thầy Cô nữa, nhưng tôi không thấy hết và không biết hết vì đông quá ...

Từ các quốc gia khác về họp mặt, có các cựu LNH : Ngô Thị Bình ( cựu Thủ quỹ Hội Úc Châu ), Lý Thị Kim Oanh ( Tổng Thư Ký Hội Âu Châu ) từ Đức quốc , Trần Thanh Bạch từ Pháp, Mai (cháu bác Thanh Tra Tiến ) từ Canada , Chị Mỹ từ Việt Nam . Các cựu NĐC : Anh Chị Phùng Trung Chánh từ Pháp , Anh Nguyễn Tấn Mỹ từ Canada v.v... Ngoài ra còn rất nhiều Thầy Cô, anh chị cựu học sinh và thân hữu từ các tiểu bang khác về . Trong số này có Anh Chị Đặng Đình Phi từ Virginia , Anh Tô Kim Tiền từ Houston Texas, La Kim Oanh từ tiểu bang Washington. Còn rất đông quý vị mà tôi không biết , hoặc không nhớ để kể ra đây, xin thông cảm cho sự thiếu sót .

Cô Thủ Quỹ Xuân Hương cũng cho hay, ngay lúc 11 giờ sáng , sắp bắt đầu buổi họp, bạn thân của Xuân Hương là cựu NĐC Nguyễn Quang Sơn, cũng là Phó hội LNHNĐC Âu châu, gọi điện thoại qua cho Xuân Hương để góp lời chúc mừng ngày Đại hội . Mọi người tay bắt mặt mừng , ríu rít chào nhau thăm hỏi . Dù những biến động kinh tế tài chánh bên ngoài đang làm mọi người uể oải, những riêng tư hoàn cảnh từng người, những mệt mỏi của cuộc đời, cuộc sống, của cơ thể tuổi già, của ưu tư tuổi lung chùng , “chưa - già - không- trẻ”, tất cả được gát lại một bên để về đây hôm nay - chung một niềm vui, trong vài tiếng đồng hồ rất ngắn .

Năm nay đặc biệt nhiều tà áo trắng phát phơ bay trong Ban Chấp Hành , như kéo về đây sân trường LNH một xưa nào đã thuộc về quá khứ : Cô Huỳnh Thị Ngọc Hường và Trung với hai tà áo lụa - trắng - mỡ - gà nhẹ và dịu như những đám mây bông gòn đang thênh thang trên bầu trời xanh ngoài kia .

*Tà áo ai bay trắng cả giấc mơ ,  
là bài thơ còn hoài trong võ,*

*giữa giờ chơi mang đến lại mang về...*

Áo trắng Phương Quế điểm những bờ tre trúc khiêm nhường - bụi ngùi khơi lại một làng quê nào đã chìm sâu trong trí nhớ . Bích Liên đến từ Oregon, từ vạt trước tới vạt sau , trên nền áo trắng là những cánh phượng hồng rơi lả tả ,

*Cánh phượng hồng ngẩn ngơ,  
Mùa hè đến trường khắc nỗi nhớ trên cây,  
Và mùa sau biết có còn gặp lại,  
Ngày khai trường áo lụa gió thu bay....*

Bên cạnh đó, là tà áo dài xanh của La Kim Oanh đến từ Washington . Không biết đây có phải là Tà Áo Xanh của Đoàn Chuẩn Từ Linh không , nhưng Oanh nhắc tôi nhớ đến buổi chào cờ mỗi sáng thứ hai áo xanh nơi sân trường Nữ Trung Học Mỹ Tho ngày nào , mà không biết bởi có gì có lần tôi lại dám cả

gan mặc áo trắng để được lãnh hai trứng vịt điểm hạnh kiểm, cho đến bây giờ tôi vẫn còn thắc mắc về tôi lúc đó ... Dù sao thì hôm nay áo nàng Oanh xanh cũng làm nhiều anh mến lá sân trường - đang âm thầm cảm động

... Ngoài ra còn những vạt áo tím của Bích Phượng , Kim Hoa và G. không hẹn mà cùng pha mực để điểm trang cho mùa thu thêm chút dịu dàng êm mát . Rồi vô số những tà áo dài rực rỡ hoa

văn của các chị đại diện Hội Liên Trường , của màn trình diễn áo dài bốn mùa xuân - hạ - thu - đông của chị Kim Liên ( hiền thê anh Dương Đức Tài ) và của các Cô, các cựu LNH hội viên , các thân hữu ... làm Hội trường đã rộn ràng lại thêm rộn ràng hơn...

Đặc biệt năm nay có rất nhiều quà tặng !. Mạnh Thường Quân Luật sư Đỗ Hiếu Liêm tặng 100 chai rượu cho 100 vé mua đầu tiên , nhiều sách biểu của tác giả Nam Sơn Trần Văn Chi và giáo sư Hoàng Phùng Miên , cũng rất nhiều CD từ Trung tâm băng nhạc Thúy Nga gửi đến làm quà .

Anh Nguyễn Dũng Tiến, chủ nhân vườn hoa Mimosa ở Los Angeles tặng lô độc đặc cây hoa lan trị giá 650 dollars cho Hội. Anh chị Nguyễn Văn



*Thầy Cô Dương Ngọc Sum và Dương Minh Kính*

Nở là người may mắn trúng lô độc đắc này. Nhớ năm nào , Anh chị Nở cũng đã trúng lô độc đắc một cây vàng bốn số chín. Người sao mà hên thế !. Quý bạn hữu đến từ các quốc gia khác, được mời lên sân khấu nhận quà kỷ niệm của Hội. Chương trình xổ số xen lẫn với chương trình ca nhạc thật hào hứng vui tươi.

Điểm đặc biệt khác, năm nay có hai nhạc sĩ đến tham dự, nhạc sĩ Thanh Sơn - đến từ Việt Nam , tác

giả của những tình khúc thời áo trắng : Nỗi buồn hoa phượng , Ba tháng tạ từ , Lưu bút ngày xanh v.v...và nhạc sĩ Huỳnh Anh. Nhạc sĩ Huỳnh Anh trông rất khỏe mạnh so với tuổi đã cao, nhất là khi ông trình bày một bài hát của chính ông , giọng vẫn tốt, sang sảng , ngân dài , trầm bổng , cao vút ..., tưởng như ngày nào năm xưa khi ông còn trẻ - nụ cười ông luôn nở trên môi, hoà nhã, thân thiện. Những ca sĩ đến từ trung tâm Thúy Nga và các ca sĩ khác , Mai Thiên Vân , Phương Thúy, Duy Trường, Như Mai, bé Đan Vi v.v..., trình diễn liên tục sống động . Ban hợp ca đại diện Hội Liên Trường trong ca khúc Hè Về “ *Trời hồng hồng , sáng trong trong ngàn phượng rung nắng ngoài sân...* ”, mang không khí học đường trở về chan hòa trong phòng họp, những tiếng vỗ nhịp nhàng theo điệu hát, những tràng pháo tay không dứt , tất cả như muốn níu giữ lại một cái gì - đã từ lâu vượt khỏi tầm tay.

Cảm kích chị Kim Liên , nàng dâu NĐC, năm nào cũng đóng góp giúp Hội màn fashion show áo dài , rất công phu đẹp mắt . Năm nay chị vừa hát vừa trình diễn , với bốn chị khác trong bốn chiếc áo dài tượng trưng cho bốn mùa của trời đất , rất xinh tươi và ngoạn mục.

Ca sĩ Bác Sĩ Trung Chính trong bài Tạ từ trong đêm “ *Thăm thăm chiều trôi khuya anh đi rồi sao trời giăng lối, khi thương mến nhau, hai người hai ngã tránh sao bồi hồi...* ”. Từ khung trời hoài niệm, dòng thác ký ức của nhiều khán giả bỗng được kéo về , của Sài Gòn một thuở chinh chiến , những chia tay không hẹn ngày trở lại , những lãng mạn pha lẫn ngậm ngùi - không thể trốn thoát . Tuổi trẻ chợt về trong thoáng chốc, may mà còn đây , để nghe lại .

Thời gian là khoảnh khắc, mà tóc đã bạc rồi. ( lòng có bạc không ? ) .

Tiếp theo là giọng ngâm thơ ngọt ngào của Kim Hoa, hiền thê Vĩnh , qua bài Đôi mắt người Sơn Tây

.....  
*Bao giờ ta gặp em lần nữa,  
 Ngày ấy thanh bình chắc nở hoa,  
 Đã hết sắc mùa chinh chiến cũ,  
 Còn có bao giờ em nhớ ta...*



Ban Tiếp Tân

Những dòng thơ cuối cùng , nhẹ như sương, mơ hồ như khói , tan trong không gian , hòa cùng tiếng vỗ tay nơi phòng họp , như một dấu chấm hết - và mở đầu cho một câu hỏi không bao giờ được trả lời . Bao giờ . Còn có bao giờ. Chương trình văn nghệ thật phong phú , bên cạnh các thức ăn ngon được chọn lựa kỹ lưỡng , đầy đủ

qua bảy món : Súp, gà, tôm, cá, bò, rau cải, cơm chiên , và tráng miệng .Có riêng bàn cơm chay cho quý vị trường chay, cũng đầy đủ bảy món chu đáo .

Tôi cảm động gặp lại hai Anh Chị Rắc và Kim Anh, chị Bé Long ( dù bây giờ chị Bé Long không thể “ bé ” nữa, chị đã quá lục tuần, đã lên chức bà cô , tuy nhiên bà cô Bé Long vẫn còn khỏe mạnh và xinh đẹp với tuổi của chị ) , chị Túy Vân vẫn nở nụ cười trên môi, chị Chiêu Hoà - “ *một trời vang bóng* ” ... Tôi và Anh Tiết cũng vui mừng gặp lại Anh Lê Văn Tiến , đàn anh của tôi gần 30 năm làm việc ở Mỹ Tho , và anh “ Thu - đen ”. Cũng rất cảm động khi chị Phượng, hiền thê Anh Trung Chính, đem theo tặng tôi hai bức ảnh đẹp , được rửa lớn , chúng tôi chụp chung năm trước . Cảm ơn chị Phượng rất nhiều.

Cuộc vui nào rồi cũng tàn. Mọi người lưu luyến chia tay.

Xin cảm ơn những tấm lòng tử tế đầy ấp ân tình của người đến dự. Cảm ơn công khó của Ban Chấp Hành không ngại cực khổ tạo cơ hội và niềm vui cho bạn cũ, đồng hương, thân hữu có dịp gặp nhau đồng vui . Những gặp gỡ này chắc chắn ngày càng trở nên hiếm quý .

Và mùa sau biết có còn gặp lại...  
 Vì ...  
 Ngày sẽ tới, tiếc thương rồi sẽ hết,  
 Và dấu giày, mai sẽ lá sương che...

Thời thì ,  
 Vui là vui giọng kéo là...

Trần Thanh Giang  
 10- 2008

**Chú thích : những chữ nghiêng :**

Trích những dòng nhạc trong các bài : *Sắc hoa màu nhớ* , *Phượng hồng* , *Màu kỷ niệm* , *Tạ Từ trong đêm*, *Hè về*.

Trích những dòng thơ của *Quang Dũng*, *Nguyễn Đình Toàn* , *Nguyễn Du* .

## Mái Lá Trường Xưa

*Truyện ký của Uyên Sơn.*

Thành phố Mỹ Tho, một trong những tỉnh lỵ lâu đời của Nam Kỳ Lục Tỉnh, nổi tiếng với Trường Trung Học Lycée Le Myre de Villers xây cất vào năm 1889, lâu đời đứng hàng thứ hai sau trường Pétrus Trương Vĩnh Ký tại Sài Gòn.

Ấy vậy mà ngôi trường Tiểu Học chính thức và lớn nhất của tỉnh lỵ vào các thập niên 1940 và 1950, École d'Étude Primaire Provincial de MyTho ville, dù to lớn và rộng rãi với gần cả trăm lớp học, lại hoàn toàn được xây dựng bằng cây gỗ và lợp lá, nằm ngay đường ÔB Nguyễn Trung Long, cạnh cầu Bắc qua Rạch Miễu nên trường được gọi ngắn gọn là trường Tiểu Học Cầu Bắc.

Theo Ba tôi kể lại, ngôi Trường được xây dựng bởi Ông Hiệu Trưởng người Pháp tên là Toussin, chính Ông là người đã phác họa và chọn vật liệu cây lá cho ngôi trường của mình, một ngôi trường độc đáo của Nam Kỳ Lục Tỉnh, dù ngân sách Tỉnh thừa tiền để xây gạch ngói. Dù cây lá nhưng được xây dựng theo lối tân kỳ vững chắc với cột khung bằng cây dầu

vuông, kê cả cửa sổ cửa cái của mỗi lớp, nên trông có vẻ kiểu cách riêng biệt, dù thoáng mát nhưng vẫn giữ được dáng vẻ uy nghi.

Không biết trường có bao nhiêu lớp học, chỉ biết trường có đủ các lớp, bắt đầu từ lớp Đồng Ấu (Cour Enfantaire) cho đến lớp Tiếp Liên (Cour Certifier). Có cả một dãy nhà dành cho “Căng tin” để cho các học sinh ở xa ăn cơm trưa khi học sinh còn học ngày hai buổi.

Riêng tại văn phòng trường và phòng việc ông Hiệu Trưởng cũng cất bằng cây lá nhưng cao lớn đồ sộ hơn, rộng bằng hai lần lớp học bình thường, nên được lót gạch tàu đỏ hồng.

Mùa tựu trường năm 1948, sau khi học hết nguyên một năm trường Mẫu Giáo của Cô Bảy Kỳ có tên Việt là Âu Xuân Học Đường và tên Tây là “École Matemel de Printemps” ở đường D’Arries, sau này là đường Lê Lợi gần chợ Mỹ Tho, tôi được Má tôi gởi cho Thầy Viễn- Lúc này Ba tôi đi kháng chiến chưa về- chở tôi bằng chiếc xe đạp “Alcyon” của Thầy lên trường Tiểu Học Cầu Bắc giao cho Thầy Huỳnh Văn Lại để trở thành học sinh lớp Đồng Ấu. Chưa được tròn một tháng thì một hôm có một cô giáo vào lớp gọi tên tôi và dẫn lên lớp Dự Bị của Cô (Cour Préparatoire), tên cô là cô Hương, từ đó tôi trở thành học trò của cô cho đến hết năm học.

Năm kế lên lớp Sơ Đẳng hay lớp Ba (Cour Élémentaire) của Thầy Tân. Cuối năm đó tôi được lãnh phần thưởng.

Ở đây, phải nói đến thành phần học trò của trường Tiểu Học Cầu Bắc này, phân nửa là học sinh cư ngụ tại tỉnh lỵ, phân nửa còn lại là học sinh cư ngụ tại ngoại ô hoặc ở dưới các Quận như Chợ Gạo, Tân Hiệp hoặc bên Tân Thạch, An Hoà thuộc tỉnh Bến Tre.

Và năm đó, tôi đậu bằng

Sơ Đẳng Tiểu Học với Mention Francais, để rồi tựu trường tôi lên lớp Nhi (Cour Moyen). Ở lớp Nhi này, đầu tiên tôi học Thầy Lai cao lêu nghêu chuyên môn mặc nguyên bộ đồ tây trắng, thường dùng ngón cái và ngón trỏ bắm vào trái tai. Vừa bắm móng tay cái vừa rề rà khuyên nhủ chậm chậm:

-Bữa nay sao hồng thuộc bài vậy con! Ba má con cho con vô đây học hay vô đây chơi vậy con?

-Dạ vô đây học!



Thầy Phạm Văn An, Thầy Cô Huỳnh Chiêu Đăng, Anh Tráng, Bích Liên và một thân hữu.

-Học mà sao không thuộc bài vậy con?

-Dạ con quên!

-Lần sau đừng quên nữa nghe con!

-Dạ con hông dám quên nữa!

Dần dần một hồi buông hai ngón tay ra khỏi lỗ tai thì trái tai thẳng học trò đã bầm tím sưng lên bằng trái chanh.

Thầy Lai dạy được vài tháng thì đổi lên dạy lớp Nhất, lớp được thầy Hợi thay thế. Thầy Hợi đáng dập lớn con, ăn nói rồn rảng, học trò tụi tôi ớn lấm nên đưa nào đưa nấy chăm chỉ học sợ bị ăn đòn.

Năm sau tôi lên lớp Nhất (Cour Supérieur) với Thầy Nguyễn Văn Quạ.

Thầy Quạ của lớp tôi có nhiều cái đặc biệt lắm.

Thứ nhất là Ông hút thuốc vắn gọi là thuốc rê ông Tề, vắn điều nào điều nấy bự bằng ngón tay cái như điều xì gà, bập bập hút chừng hơn nửa điều thì điều thuốc tắt ngấm nhựa ra thắm vàng khè điều thuốc. Thay vì quăng bỏ, ông dán điều thuốc còn lại đó vào cây cột vuông phía

sau ghế ngồi của Ông như các con ve sầu trên các cành cây, lâu lâu ông bắt học trò tụi tôi gỡ những điều thuốc cháy dở đó xuống xé bỏ giấy vắn bên ngoài, lấy phần thuốc rê nặng mùi khét lẹt bên trong bỏ vào hộp cho ông.

Cái đặc biệt thứ hai của Thầy Quạ là ông ăn sáng rất trễ và ăn tại lớp học, thường thì khoảng chín giờ trong lúc học trò tụi tôi làm toán hoặc bài tập, thì ông ngoắc thằng đệ tử ruột -là tôi- lên bàn ông rồi nói gọn tên món ăn mà ông muốn ăn ngày hôm đó để tôi chui rào ra ngoài mua cho ông. Khi thì cháo lòng, khi thì xôi bắp, cũng có khi ông đòi món như cơm tấm hay cháo đậu. Nhưng món mà ông thích nhất là chuối nướng chan nước cốt dừa.

Trường lá Cầu Bắc đến thời kỳ này thì có nhiều thay đổi. Công trường được xây lại bằng gạch, với tấm bảng hoàn toàn bằng tiếng Việt “Trường Tiểu Học Châu Thành Mỹ Tho”.

Học sinh phải mang phù hiệu ở ngực hoặc túi áo, phía trên có hình Quốc kỳ Quốc gia Việt Nam, nền vàng ba sọc đỏ, phần dưới đóng dấu mộc tròn của trường.

Riêng mỗi lớp phải có một lá cờ hình chữ nhật màu xanh lá cây đậm với chữ màu vàng đề tên lớp học phía trên, khẩu hiệu lớp học phía dưới. Lớp tôi, không biết vì ảnh hưởng của phong trào kháng chiến hay Thanh Niên Tiền Phong gì đó, mà thầy Quạ của tụi tôi đặt tên lớp là Cần Lao, với khẩu hiệu là Cố Gắng, trong khi các lớp khác đa số đều lấy tên của các danh nhân lịch sử. Mỗi lần thầy cô hay khách bước vào lớp, học sinh trưởng lớp hô lớn tên lớp, học sinh cả lớp đồng loạt đứng dậy hô to khẩu hiệu. Một hôm tôi đi ri tai cả lớp, trừ anh trưởng lớp, tôi bảo:

-Ê tụi bây, bữa nay sau khi hết giờ chơi thầy trở vô lớp, khi anh trưởng lớp hô to “Cần Lao”, lúc đứng dậy tụi bây la to “chuối nướng” nghe!

Mấy thằng bạn khoái chí quá, thằng nào cũng gật đầu hưởng ứng.

Trống đánh “thùng thùng” chấm dứt giờ ra chơi, cả lớp vô học lại. Thầy Quạ của tụi tôi từ từ bước vô lớp. Y chang như dự tính, khi trưởng lớp hô to:

-Cần Lao!

Tụi tôi đồng thanh đứng dậy la lớn hơn mọi khi:

-Chuối nướng!

Thầy Quạ khựng lại muốn bật ngửa, rồi cố nhin cười: -Tiên tổ cha tụi bây!Thằng nào bày đặt vậy?

Cả lớp tụi tôi cùng nín khe không đưa nào dám cười. Rồi ông từ từ đi lại bàn viết với lấy cây thước bẻ dài cả thước tây nhíp nhíp xuống bàn:

-Bữa nay tụi bây lộng hành quá rồi! Cả lớp quỳ gối lên bàn cho tao! Dám đổi khẩu hiệu cố gắng thành chuối nướng hén!

Tuân lệnh thầy, cả lớp tụi tôi gom bài vở tập sách trên bàn dút vô ngăn dưới để dọn chỗ..quỳ gối.

Cuối năm đó tôi thi đậu bằng Tiểu Học, tháng sau thì thi tiếp vào trường Trung Học Nguyễn Đình Chiểu. Thường thì học trò lớp Nhất ít có đưa nào đậu thẳng vào lớp Đệ Thất lắm, tôi cũng vậy, dù bài vở làm cũng khá nhưng vì thi “concourt” xếp hạng nên khó lọt vô được. Hai tháng sau trường Tiểu Học Cầu Bắc mở cuộc thi tuyển vào các lớp Tiếp Liên, tôi nộp đơn và thi đậu.

Tôi được Ba tôi ra hai điều kiện:



*Ca Sĩ Trung Chính và các thân hữu*

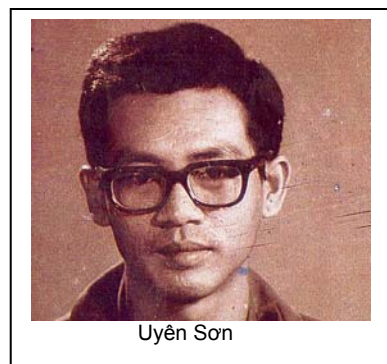
-Nếu tôi đậu vào Đệ Thất Nguyễn Đình Chiểu , tôi sẽ được thưởng một chiếc xe đạp nhôm mới tinh.

-Ngược lại, nếu tôi rớt, sẽ bị gởi vô trường Thiếu Sinh Quân (lúc đó trường Thiếu Sinh Quân Quân Đội Quốc Gia Việt Nam nằm tại mấy dãy nhà lầu xưa đối diện trường Nguyễn Đình Chiểu trên đường Boulevard Bourdais, sau này là Hùng Vương; mấy năm sau khi trường Thiếu Sinh Quân dời đi Vũng Tàu, khu này trở thành trường Tiểu Học Trương Công Định).

Cũng may, cuối năm học đó, tôi đậu vào trường Nguyễn Đình Chiểu và dĩ nhiên là tôi nhận được phần thưởng chiếc xe nhôm bóng loáng hiệu “Mercier” mới cất chỉ ráp tại tiệm xe đạp Lê Hương của bác Sáu Bê dưới dốc cầu Quay kế bên nhà thuốc tây Trần Văn Khánh.

Tôi chính thức từ giã ngôi trường Lá Cầu Bắc thân yêu sau năm năm “dồi mài kinh sử” để trở thành học sinh trường “Cô Lê” Nguyễn Đình Chiểu Mỹ Tho.

Từ giã những buổi tiệc tất niên đãi thầy đãi cô bằng bánh kẹo với nước xá xí con cộp BGI, con nai Phương Toàn, với lớp học được trang trí bằng lá cây dừa lá cây đuông đính kết hoa kết tụi như ngày đám cưới.



Uyên Sơn

Từ giã những ngày mưa gió, guốc dép xỏ sâu máng cần cổ đi chân không, mấy ngón chân bầm mạnh xuống sân trường bằng đất sét trơn láng như có thoa mỡ bò, chỉ sợ té xuống

“bắt ếch” để đám học sinh con gái cười rần thì có nước độn thổ.

Từ giã những lần đeo theo đầu xe lửa đang lăn bánh chậm chậm trên đường rầy cạnh trường, khi xe lửa chạy lên tận Đồng Xanh rồi trở đầu lúi về nhà ga Mỹ Tho, mỗi lần như vậy về nhà bị đòn mà vẫn khoái, lén lén đi hoài.

Hơn nửa thế kỷ trôi qua với biết bao vật đổi sao dời, riêng ngôi trường Lá Cầu Bắc vẫn còn in đậm nét trong ký ức đã bắt đầu nhoè nhoẹt của tôi.

Cuối Thu 2006  
Uyên Sơn

# Một lần hội ngộ

*Trung Long lối đi đưa người đến,  
Rạch Miễu đò ngang tiễn em về  
Ngày ấy gió bay theo tà áo ,  
Giờ đây còn lại bụi đường thôi.*

Hơn 35 tiếng đồng hồ vất vả, gian nan, vì chuyến bay đình trệ, vì phải đổi mấy lượt máy bay tôi đến phi trường LA vào trưa ngày 28 tháng 9. Sau khi nhận hành lý, lấy xe xong, chúng tôi vội vã chạy đến nhà hàng Paracel SeaFood , nơi đó tôi biết là có đám



Đặng Đình Phi, Lý Thị Kim Oanh và Bích Phượng

bạn đang mong chờ.

Đại Hội đã tung bùng khai mạc, còn nhớ năm trước, về dự Đại Hội, hình ảnh thật dễ thương và ghi đậm trong lòng tôi là nhìn thấy anh cựu HT Ngô Ngọc Vĩnh leo tận trên cây để giăng đèn, mắc dây ( con bạn tôi đã cười, nói nhỏ vào tai tôi: “ làm Hội Trường, còn phải kiêm luôn chức Tarzan đu cây kiểu này, thật xin thua ) anh Võ Thiện Hiếu, trong Ban Chấp Hành thì lãng xăng kéo bàn, vác ghế, thổi bong bóng ... công việc làm không chút suy tính của những người thích việc vác ngà voi , tiếc là vì đến muộn tôi đã không thêm lần được chiêm ngưỡng.

Vòng tay chào thầy, thưa cô, tay này ôm con bạn, tay kia vẫy chào người quen, tôi hoà mình thật nhanh vào sự náo nhiệt , vào những tiếng cười rộn rã.Những sự việc, hình ảnh quay chung quanh tôi như một khúc tình ca tuyệt vời, loáng thoáng bên tai tiếng giới thiệu của cô MC kiêm Hội Trường những bạn bè, thân hữu đến từ các nơi, một cái tên thật quen thuộc làm tôi ngừng nói “Đặng Đình Phi”. Tôi đảo mắt tìm kiếm, nhưng đông quá không thấy được ai.Bất chợt một người tiến lại gần bàn tôi và hỏi:

“ Có còn nhận ra ai không “

Tôi reo lên mừng rỡ, quả thật là Ông Giám Đốc Ngân Hàng năm xưa ở Mỹ Tho, nơi mà tôi đã từng làm việc, nơi mà tôi đã có thật nhiều luyến nhớ, ông Giám Đốc mà tôi đã nhiều năm tìm kiếm mong tin.

Thật là một món quà bất ngờ, thật là một lần hội ngộ chưa hề nghĩ đến, và thật là quả đất vẫn tròn.

*Ngàn lời thăm hỏi liú lo,*

*Trăm câu, nhắc lại chuyện ngày cũ.*

*Xin cảm ơn đời, xứ người còn thấy được nhau.*

Còn nhớ Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp ngày đó nằm trên đường Ông Bà Nguyễn Trung Long, con đường mà ai ai trong chúng ta dân Mỹ Tho đều biết, đều đã nhiều lần đi qua, con đường dẫn đến bến phà Rạch Miễu với hai hàng cây xanh mát. Cũng nơi ấy tôi đã được gia đình ông bà giám đốc mở rộng vòng tay xem như người con cháu. Thời bấy giờ vì tình hình chiến trường của tỉnh lỵ, nơi tôi đi dạy thật sôi động, tôi đành bỏ nhiệm sở, về lại Mỹ Tho, và vì ông vốn là bạn của chú tôi, thế nên tôi vào làm Ngân Hàng.

Cứ cuối tuần nào rảnh rỗi, bà xã ông đều rủ tôi đến chơi, dạy tôi làm bánh Trung Thu, bánh sữa, bánh mì ngọt kiểu Pháp, nói thật lòng tôi học chơi cho vui, cũng như một chút lấy lòng boss mà thôi.

Tháng năm cứ thế mà trôi, dần dần tôi cũng đã trở thành người biết làm bánh, ...rồi thì biến cố nước nhà, chúng tôi mỗi người một ngã, vắng bật tin nhau. Cũng nhờ vào tài làm bánh này mà sau ngày vận nước đổi thay, tôi đã dùng làm kế sinh nhai, dùng sự học hỏi tài tử năm nào với gia đình ông mà nuôi con, giúp chồng ở trại cải tạo, bởi thế nên khi sang đến Đức tôi vẫn luôn hỏi thăm tin ông, coi như một chút nhớ ơn, coi như một lòng kính mến....

Không ngờ hôm nay, ở đây tôi được gặp lại ông, tuổi đời tuy đã có chút dấu vết trên khuôn mặt, nhưng trông ông vẫn còn khoẻ mạnh và phong độ lắm, bà giám đốc thì phát tướng hơn xưa, các con thì thành công, hạnh phúc.

Tôi có hứa là khi sang DC sẽ ghé thăm, nhưng đã không thực hiện được, ở đây tôi xin được nói lên lời cảm ơn thật hết lòng, một vui mừng thật lớn lao khi gặp lại được vợ chồng ông.

Mong sao ngày nào đó có dịp cùng gia đình ông về lại con đường năm cũ, dù rằng giờ đây :

*Trung Long, nay đã không còn nữa*

*Rạch Miễu đò xưa hêt đón đưa.*

**Lý Thị Kim Oanh**

Đức Quốc mùa thu 2008

# Thơ Tín



California ngày 1 tháng 10 năm 2008

Chị Bích Phương,

Khởi đầu thơ bằng lời cảm ơn Chị, nhờ buổi hội ngộ đồng hương Mỹ Tho vào ngày 28 tháng 9 năm 2008 vừa qua tại Paracel do Chị tổ chức, tôi đã được giải toả mọi thắc mắc kéo dài suốt 35 năm qua.

Tôi khá xúc động hôm Chúa Nhật vừa qua, tôi đã tìm gặp được một người trong gia đình ân nhân của

tôi, Chị Nguyễn Thị Phi Phương, con Thầy Giám Thị Mĩ của trường Nguyễn Đình Chiểu.

Tôi sanh ra tại Hà Nội, lớn lên ở Nha Trang, di lính ở Mỹ Tho năm 1972, năm 1973 tôi bị

thương tại Sầm Giang. Trước đó ít lâu, tôi có quen biết chị Phi

Phương. Chị và cả gia đình rất tử tế, cho tôi tá túc tại nhà, (dù

không biết nhiều về tôi), nhưng khi tôi trở lại Mỹ Tho để tái

khám ở bệnh viện 3 Dã Chiến, lúc đó, có lẽ hình ảnh của người

lính quê ở xa, không nhiều tiền,

tôi đi thuê ghé bố để ngủ, làm gia đình chị bất nhẫn,

nên cho tôi tá túc. Vào thời gian đó, tôi không bao giờ có thể tưởng tượng được người miền Nam lại

quá tử tế và có tấm lòng hiếu khách như vậy. Sự cư xử của gia đình chị Phương đã thể hiện hết cái tình

của con người với con người và tạo cho tôi những hình ảnh đẹp, những ấn tượng vô cùng tốt đối với

người Mỹ Tho. Tôi không bao giờ quên được lòng tốt đó và cũng điều đó đã thay đổi khá nhiều cái nhìn

của tôi về cuộc đời cũng như thay đổi hoàn toàn một phần đời của chính tôi. Tôi đã gặp chị Phi Phương

trong ngày họp mặt vừa qua, khá cảm động, tuy tôi chưa nói một lời nào để cảm ơn chị cũng như gia

đình của chị đã giúp đỡ tôi 35 năm về trước. Nhưng sự tìm kiếm ròng rã của tôi trong những lần về Việt

Nam, ghé Mỹ Tho, hỏi thăm từng căn phố trên đường Đinh Bộ Lĩnh, gần Cầu Quay chắc có thể nói

lên được lòng biết ơn của tôi đối với gia đình chị nói riêng và với người Mỹ Tho nói chung, (tôi nghĩ lý

do không tìm được chị và gia đình vì người miền Nam gọi nhau bằng ngôi thứ, trong xóm với nhau,

đôi khi cũng không biết tên thật của nhau).

Tóm lại, chỉ để chia sẻ với chị, tôi rất vui trong ngày họp mặt vừa qua, món quà tôi tặng cho Hội cũng chỉ là một sự yêu mến đối với người Mỹ Tho. Rất tiếc,



Nguyễn Dũng Tiên

khi tôi cướp được micro, buổi họp mặt cũng gần tàn, không còn nhiều thời gian để tôi được biểu lộ cảm xúc của một người không phải dân Mỹ Tho đến với tất cả “ĐỒNG HƯƠNG MỸ THO”, đồng thời tôi định hò một bài hò miền Tây để tặng mọi người.

Tôi đã được dự nhiều buổi họp mặt của những hội Ái Hữu khác nhau, nhưng tôi lại vô cùng thoải mái với hội Mỹ Tho. Mọi người rất dễ thương, cởi mở, nhiệt tình và rất người, người Mỹ Tho. Chúc Hội luôn vững mạnh, chúc Chị vui.

*“Làm cách nào để được đứng kế một chân hội viên hội Mỹ Tho”?*

**Vàng Đen Nguyễn Dũng Tiến.**

**MỘT SỐ HÌNH ẢNH TRONG NGÀY HỌP MẶT**

*(Xin mời vào Website: [www.ndclnhamcali.org](http://www.ndclnhamcali.org) để xem đầy đủ các hình ảnh họp mặt)*



*(Quý Thầy Cô nhận những bông hoa từ các CHS NĐC & LNH)*



*Khánh Hải (Texas) và các Bạn tại Nam California*



*(Tiệc đã tàn, sân khấu đã dọn, nhưng vẫn còn quyến luyến bên nhau)*



*(...Tôi từ Canada về, mong gặp lại người quen...)*



*(Buổi họp mặt thật vui....)*

**Đón xem DVD Họp Mặt 2008, phát hành vào cuối tháng 11/2008.**



Những CHS và đồng hương từ các Quốc Gia như Pháp, Úc Châu, Canada, Đức, Na Uy, Napal, Việt Nam nhận quà lưu niệm.



Nhà văn Nam Sơn Trần Văn Chi và CHS Võ Thiện Hiếu



Nhạc Sĩ Thanh Sơn "Mỗi năm đến Hè lòng man mác buồn"



(Ca sĩ Mai Thiên Vân và các CHS Lê Ngọc Hân)



Nhạc Sĩ Huỳnh Anh.



Ban Hợp Ca Liên Trường

Xin mời Quý Thầy Cô và các Anh Chị đóng góp bài vở cho Đặc San 2009.

**Thời gian nhận bài:** Từ nay đến hết ngày 31 tháng 5 năm 2009.

**DVD Hợp Mặt 2008 sẽ phát hành vào cuối tháng 11/2008.**

**Nếu muốn nhận DVD, xin Quý vị vui lòng liên lạc với Hội bằng điện thoại hay điện thư.**



Kim Liên và màn trình diễn thời trang



Về từ Đức Quốc, Florida, Nevada, San Diego, Riverside, Bắc và Nam California. Hẹn nhau vào năm sau...

**Tin Vui:** Tác phẩm "Nature" (Thiên-Nhiên) của CHS Hồ Mỹ Xuân đã được nhận vào cuộc triển-lãm "Mosaic Arts International 2009" của hội SAMA (Society of American Mosaic Artists) ở San Diego từ ngày 28/2 /2009 đến ngày 26/4/2009 tại "The Museum of Man".

Đây là cuộc triển-lãm mosaic lớn nhất ở nước Mỹ.



**QUỸ SINH HOẠT  
TỪ CALI**

1 Thầy Trần Quang Minh	\$75
2 Thầy Dương Minh Kính	20
3 Cô Trương Thị Mai	20
4 Thầy Cô Huỳnh Chiêu Đăng	40
5 Thầy Phạm Văn An	20
6 Thầy Đoàn Khiết/Cô Chiêu Hòa	40
7 Cô Lê Thị Hiệp	20
7 Bùi Hữu Thế	40
8 Đào Minh Nguyệt	20
9 Nguyễn Văn Lộc/Nguyễn Thị Rết	40
10 Chung Thanh Thủy	20
11 Nguyễn Thy Dung	20
12 Nguyễn Phương Vân	20
13 Trương Đức/Nguyễn Thị Trung	40
14 Đỗ Phương Quế	20
15 Lưu Huệ Nhi	50
16 Chung Bích Ngọc	100
17 Lê Văn Rắc/Kim Anh	50
18 Tôn Tịnh Phấn	100
19 Nguyễn Túy Vân	25
20 Trác Thị Mườì	25
21 Huỳnh Ngọc Diệp	20
22 Bùi Ngọc Châu	40
23 Đào Công Chánh	20
24 Đặng Kim Thu	20
25 Trần Phi Phượng	20
26 Trần Phi Nhạn	20
27 Trần Phi Hoàng	20
28 Trần Phi Oanh	20
30 Nguyễn Xuân Hương	40
31 Nguyễn Thanh Thủy	20
32 Dương Văn Đức	40
33 Ngô Thị Lợi	20
34 BS Huỳnh Văn Chính	200
35 Tiệm bánh Mỹ Hiệp (thân hữu)	100
36 Nguyễn Văn Hồng	50
37 Phan Thu Hương	20
38 Nguyễn Kim Ngọc	50
39 Chị Quang Thanh (thân hữu)	100
40 Một binh nhân	
của BS Nguyễn Thành Hiệp	100
41 Cô Huỳnh thị Ngọc Hường	100

**(Niêm liễm và ủng hộ ở Cali: \$ 1,810)**

**Từ các nơi khác**

1 Thầy Phạm Nguyễn Chu TX	100
2 Nguyễn Thái Bửu TX	100
3 Nguyễn Văn Tứ TX	30
4 Nguyễn Thị Hạnh HI	50
5 Nguyễn Ngọc Tú HI	50
6 Nguyễn Khánh Hải TX	35
7 Lê Văn Khiêm LA	50
8 Trần Hữu Trát NY	100
9 Phùng Thị Thọ GA	100
10 Lê Văn Trí MO	30
11 Nguyễn Hữu Hào GA	30
12 Trần Thanh Giang/Lê Văn Tiết NV	60
13 Chung Bích Liên OR	50
14 Trương Công Cát CO	100
15 Đặng Đình Phi VA	100
16 Lê Mỹ Dung FL	20
17 Nguyễn Kim Sơn FL	100
18 Nguyễn Lan/Tâm AZ	50
19 Trần Thanh Bạch France	25
20 Cao Thị Đào/Rạng France	142
21 BS Lâm Chánh Lý FL	300

**(Niên liễm và ủng hộ từ các nơi khác: \$1,622)**

**BÁO CÁO CỦA THỦ QUỸ**

**A - Tồn Quỹ tháng 4/2008: \$ 5,303.00**

**B - Tổng thu: 10,807.00**  
(Tiệc họp mặt 28/9/08, niên liễm, ủng hộ ĐS và DVD-2007)

**C - Tổng chi: 9,194.00**

1-Tiệc họp mặt 33 bàn tại Paracel	\$5,268.00
2-Chi cho buổi tiệc (ban nhạc, in vé, quảng cáo, thơ mời, quay phim, hoa, trái cây, name tags...)	\$1,674.00
3-Lập trang web cho Hội NĐC-LNH Nam Cali	\$82.00
4-Gởi ĐS, DVD và linh tinh	\$120.00
5-Học bổng NĐC-LNH Mỹ Tho	\$1,200.00
6-Ủng hộ các hội đoàn bạn	\$550.00
7-Đám tang	
--anh Lê Đăng Hạc (Houston, Tx)	\$100.00
--anh Nguyễn Ngọc Phương (San Jose, CA)	\$100.00
--chị Trần Huỳnh Anh (Việt Nam)	\$100.00

**D - Tồn quỹ tháng 10/2008 \$6,916.00**



Chúng tôi vô cùng thương tiếc báo tin cùng Quý Thầy Cô và các Anh Chị CHS Nguyễn Đình Chiêu và Lê Ngọc Hân:

**1/ CỤ Bà VUU MÚI (VUU HỒNG ANH)  
Pháp danh ĐẠT TỔ**

*Sanh năm Nhâm Tuất 1922 tại Mỹ Tho  
Nhạc Mẫu của Anh Nguyễn Văn Nở, thành viên trong Ban Chấp Hành Hội CHS/NĐC & LNHN Mỹ tho, vừa qua đời vào lúc 5 giờ chiều ngày 31 tháng 10 năm 2008 tại Mỹ Tho, Việt Nam.  
Hưởng thọ 87 tuổi*

**2/ Cựu nữ sinh Lê Ngọc Hân PHẠM THỊ CHI**, niên khoá 1959-1966 vừa mãn phần ngày 11 tháng 11 năm 2008 tại thành phố Mỹ Tho , Việt Nam. Hưởng thọ 63 tuổi.

**3/ Anh Nguyễn Ngọc Phương**, nguyên Hội Trưởng Hội AH/NĐC&LNHN MỹTho Bắc California mất ngày 12 tháng 7 năm 2008 tại Bắc California.

**4/ Anh Lê Đăng Hạc**, CHS/NĐC mất ngày 28 tháng 5 năm 2008 tại Texas, hưởng thọ 62 tuổi.

**5/ Giáo Sư Bùi Văn Chi**, mất ngày 20 tháng 10 năm 2007 tại Pháp, hưởng thọ 68 tuổi.

*Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng gia đình người quá cố và nguyện cầu linh hồn **Cụ Bà Vuu Múi (Vuu Hồng Anh), Thầy Bùi Văn Chi, Chị Phạm Thị Chi, Anh Nguyễn Ngọc Phương và Anh Lê Đăng Hạc** được yên nghỉ nơi cõi vĩnh hằng.*

